

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225335
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112225335.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, v konaní zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o zaplatenie 6 169,92 Eur a iné s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR v konaní o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, **s a z a m i e t a**.

II. Návrh **s a z a m i e t a**.

III. Odporcovi **s a** náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

IV. Navrhovateľovi **s a** náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 6.169,92 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.233,98 eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Uviedol, že Okresný súd Trenčín ako exekučný súd prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podanú ním zvoleným exekútorom vo veci dlžníka, povinnému X. P., sp. zn. súdneho exekútora EX 5729/2011. Súd však v zákonnej procesnej lehote 15 dní /podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase

podania žiadosti/ od prijatia tejto žiadosti o žiadosti nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 21.6.2011, a to vydaním poverenia na vykonanie exekúcie (omeškanie viac ako 75 dní). Nesprávny úradný postup Okresného súdu Trenčín pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je ďalej podľa navrhovateľa daný aj vykonaním úradného postupu súdom bez splnenie zákonných podmienok. Konkrétne exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia vykonal komplexné preskúmvavanie exekučného titulu metódou, ktorá mu ako exekučnému súdu neprináleží. Mimo konania o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu a to bez splnenie zákonných podmienok na takýto postup, formálne zamietnutím žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným. Na jednej strane totiž existuje

právne relevantný exekučný titul-rozsudok rozhodcovského súdu, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie o zaplatenie dlžnej sumy, pretože existenciou rozhodcovského rozsudku je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Navrhovateľ titulom uvedeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu požaduje majetkovú škodu, ktorá mu vznikla, a to vo výške 6.169,92 eur, čo predstavuje náhradu istiny jeho pohľadávky proti povinnému spolu s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní a následne nútene vymožená. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požaduje navrhovateľ z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažuje za dostatočné zadosťučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správny a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Ďalšími dôvodmi na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy sú neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním vzniknutého zániku plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa a vzniku neistoty v plánovaní ďalších podnikateľských postupov a aktivít. Navrhovateľ si uplatňuje primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v sume predstavujúcej 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Odporca návrh navrhovateľa žiadal zamietnuť a požadoval priznanie náhrady trov konania. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Poukázal aj na ustanovenia Exekučného poriadku, keď podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. K zamietnutiu návrhu na vydanie poverenia odporca uviedol, že navrhovateľ si v súvislosti so zamietnutím návrhu na vydanie poverenia uplatňuje svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Napriek absencii legálnej definície pojmu nesprávny úradný postup v samotnom zákone je v súlade so závermi rozhodovacej praxe v tejto oblasti nutné dospieť k záveru, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré sú vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Z ustanovení § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., v spojení s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných navrhovateľom splnená. Okrem toho vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Zároveň odporca poukázal aj na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie §44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Tiež podľa odporcu v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto holi konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní,

právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k uvedenému ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania a teda odporca nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. V druhom rade nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v treťom rade ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul, a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v návrhoch namieťa. Rovnako odporca upozornil na to, že ak by si aj navrhovateľ uplatnil nárok novým návrhom, musel by preukázať v prvom rade, že by mu súd

bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, v ktorej ho požaduje od odporcu (čo však nepreukázal a ani preukázať nemôže) a v druhom rade, že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia okresného súdu. Túto skutočnosť však navrhovateľ nepreukázal a ani nepreukáže, a to najmä (ale nielen) s ohľadom na skutočnosť, že niektorí dlžníci by boli insolventní, niektorí dlžníci by boli po smrti, atď ... Na základe všetkých uvedených skutočností je odporca názoru, že navrhovateľ nepreukázal ani vznik a ani výšku škody. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou a navrhovateľ zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením. Odporca nakoniec vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15- dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.10.2013 č. k. 15C/59/2012-62 bol návrh zamietnutý a odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. 2. 2015 č. k. 6Co/374/2014-101 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa neodoslal písomné vyjadrenie odporcu navrhovateľovi, neboli tak splnené podmienky spravodlivého konania na realizáciu pojednávania vo veci samej.

Po vrátení veci okresný súd nariadil termín pojednávania na deň 17. 3. 2016. Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Svoju neúčast' odporca ospravedlnil. Navrhovateľ navrhol pojednávanie odročiť na iný vhodný termín, z dôvodu, že nebola zachovaná lehota na prípravu na pojednávanie podľa § 115 ods. 2 O. s. p., pretože súd na predvolanie na pojednávanie neuviedol jeho identifikačnú značku, podľa ktorej by mohol identifikovať návrh a pripraviť sa na pojednávanie. Súd zistil, že formou elektronickej komunikácie táto značka navrhovateľovi oznámená bola, pre nedostatky v uvedenej e-mailovej adrese bez úspechu. Súd k tomu dodáva, že nie je jeho povinnosťou takéto údaje vo svojich písomnostiach uvádzať, je výlučne na navrhovateľovi, aký systém ukladania dokumentov zvolí, aby sa v nich mohol orientovať. Predvolanie na pojednávanie navrhovateľ prevzal 15. 2. 2016, teda v dostatočnom predstihu pred termínom pojednávania. Súd tak v konečnom dôsledku dôvod neúčasti navrhovateľa na pojednávaní neuznal za ospravedliteľný. Pri tom účasť účastníka konania na pojednávaní je jeho právom, ktoré v danom prípade nebolo využité. Súd posudzoval žiadosť navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania v súvislosti s uplatňovaným procesným právom a ak sa tento na pojednávanie riadne nedostavil a nepresvedčil sa, či súd vyhovie alebo nevyhovie jeho žiadosti o odročenie, musí znášať sám aj následky svojej neprítomnosti. Preto súd vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu 62Er/1193/2011 a zistil tento skutkový stav veci:

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 62Er/1193/2011, konkrétne zo žiadosti súdneho exekútora z č.l. 1 spisu, vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave podal dňa 20.5.2011 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOŠŤ, s.r.o. Bratislava (v tomto konaní navrhovateľ) proti povinnému X. P. pre vymoženie sumy 1.826,91 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn SR 13717/10 zo dňa 31.1.2011.

Okresný súd Trenčín ako exekučný súd uznesením č.k. 62Er/1193/2011-10 zo dňa 30. mája 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 18.6.2011. Tieto skutočnosti boli preukázané z obsahu samotného uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 62Er/1193/2011-10 zo dňa 30. mája 2011.

Podľa § 44 ods.2, 3 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods.2 písm. c) a d) Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti, exekučným titulom sú notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieskumoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieskumy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieskumy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieskumy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov.

Podľa § 17 ods.1,2,3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný

predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ sa v konaní domáha náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nevydaní poverenia resp. rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia v 15 dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V zmysle § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. V tomto zmysle by sa teda konanie exekučného súdu, ktorý nevydal súdnemu exekútorovi do 15 dní od doručenia jeho žiadosti poverenie na vykonanie exekúcie mohlo posúdiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá zodpovednosť štátu za škodu, ktoré dôsledkom toho vznikla. V danej veci však o takýto prípad nejde. Z oboznámeného obsahu spisu exekučného súdu sp.zn. 62Er/1193/2011 vyplynulo, že v uvedenom exekučnom konaní súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, teda poverenie na vykonanie exekúcie mu nevydal. Z ustanovení § 44 Exekučného poriadku pritom jednoznačne vyplýva, že zákonná 15 dňová lehota sa viaže na vydanie poverenie na vykonanie exekúcie v prípadoch ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Pre prípad, že exekučný súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, a teda poverenie nevydá ale žiadosť súdneho exekútora zamietne, Exekučný poriadok a ani iný právny predpis lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nestanovuje. Aj keby sa ustanovenia § 44 Exekučného poriadku malo vykladať tak, že v zákonom stanovenej lehote, do 15 dní od doručenia žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, musí súd o tejto žiadosti rozhodnúť, či už vydaním poverenia alebo zamietnutím žiadosti, v danom prípade uznesenie o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie vydal exekučný súd v uvedenej zákonnej lehote.

Pokiaľ ide o navrhovateľom ďalej uvádzaný nesprávny úradný postup exekučného súdu vyplývajúci z vykonania komplexného preskúmania exekučného titulu metódou, ktorá exekučnému súdu neprináleží a bola vykonaná mimo konania o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom, ani tu konajúci súd nepokladá návrh navrhovateľa za dôvodný. V prvom rade je potrebné uviesť, že nesprávny úradný postup predstavuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri výkone jeho právomoci. Spravidla ide o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Aj keď nie je vylúčené, že k nesprávnemu úradnému postupu dôjde aj v rámci rozhodovacej činnosti, vtedy však úkony úradného postupu samy osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je aj rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia / vid'. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR sp.zn. 2Cdon 129/97 zo dňa 29.6.1999/. Zo skutočností preukázaných z obsahu exekučného spisu vyplýva, že navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup /preskúmanie exekučného titulu mimo zákonného rámca/ sa bezprostredne prejavil v rozhodnutí exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Za tejto situácie sa potom nemôže jednať o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ale len o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Napokon súd dodáva, že skúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu /a teda aj skúmanie existencie platnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá je základom právomoci rozhodcovského súdu konať a predpokladom vydania rozhodcovského rozsudku/ patrí podľa ustálenej judikatúry do právomoci exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný

súd preto postupoval správne a v súlade s ustanoveniami § 44 Exekučného poriadku, keď skúmal vykonateľnosť exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku z pohľadu platnosti rozhodcovskej zmluvy.

Na základe uvedených záverov, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu, súd návrh navrhovateľa bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

Návrhom, doručeným súdu 12.11.2013 sa navrhovateľ domáhal prerušenia konania. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že z dôvodu ochrany svojich základných práv na súdnu ochranu, na zákonného sudcu, na nestranný súd a spravodlivý súdny proces podal na Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť ktorou sa domáha, aby Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4NcC/81/2012 zo dňa 19. októbra 2012. Podľa navrhovateľa, vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť, prebieha konanie o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Sú tak dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods.1 písm.b/, ods.2 písm.c/ O.s.p.. Samotné konanie navrhuje prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o svojej ústavnej sťažnosti.

Z obsahu uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 436/2013-11 zo dňa 12. septembra 2013, ktoré rozhodnutie konajúci súd získal na webovej stránke Ústavného súdu Slovenskej republiky, vyplynulo, že ústavné sťažnosti navrhovateľa, ktorými tento namietal porušenie svojich základných práv napadnutými rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne, ktorými bolo rozhodnuté o navrhovateľovej námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Trenčín vo veciach vedených o jeho návrhoch na začatie konania proti Slovenskej republike o zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín v exekučnej veci navrhovateľa ako oprávneného, boli odmietnuté Ústavným súdom Slovenskej republiky pre nedostatok právomoci daného súdu na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Podľa § 109 ods.1 písm.b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods.2 písm.c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Posúdením zistených skutočností podľa citovaných ustanovení O.s.p. dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie tohto konania nie je dôvodný.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi, pretože žiadnu nevyčísľil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplynuli.

Podľa § 224 ods. 1, ods. 3 O.s.p. (s prihliadnutím na § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p.) v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal súd náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému odporcovi, pretože žiadnu nevyčísľil a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne v dvoch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).